

EXPOSICIÓ

ANIVERSARI A L'INFERN

Un dia al gueto de Varsòvia

INSTITUT NACIONAL AUSCHWITZ BIRKENAU ESPANYA
(DELEGACIÓ DE GIRONA)

CÀTEDRA DE DRETS HUMANS
I CULTURA DEMOCRÀTICA DE L'INSTITUT NACIONAL
AUSCHWITZ BIRKENAU ESPANYA

Exposició organitzada per Yad Vashem, Institut Nacional de Commemoració dels Màrtirs i Herois de l'Holocaust (Jerusalem, Israel).

Exposició itinerant gestionada per l'Institut Nacional Auschwitz Birkenau Espanya i la Càtedra de Drets Humans i Cultura Democràtica de l'Institut Nacional Auschwitz Birkenau Espanya de la Universitat de Burgos.

Cedida a l'Institut Nacional Auschwitz Birkenau Espanya per la Sra. Ernestina Hanf-Boksenbaum, promotora, curadora i comissària d'aquestes exposicions (responsable en cap de l'Arxiu Històric de l'Institut Yad Vashem a Jerusalem des de 1984, amb el qual continua col·laborant).

**FOTOGRAFIES FETES
PEL SOLDAT ALEMANY
HEINZ JÖST
EL DIA DEL SEU ANIVERSARI.
-19 DE SETEMBRE DE 1941-**

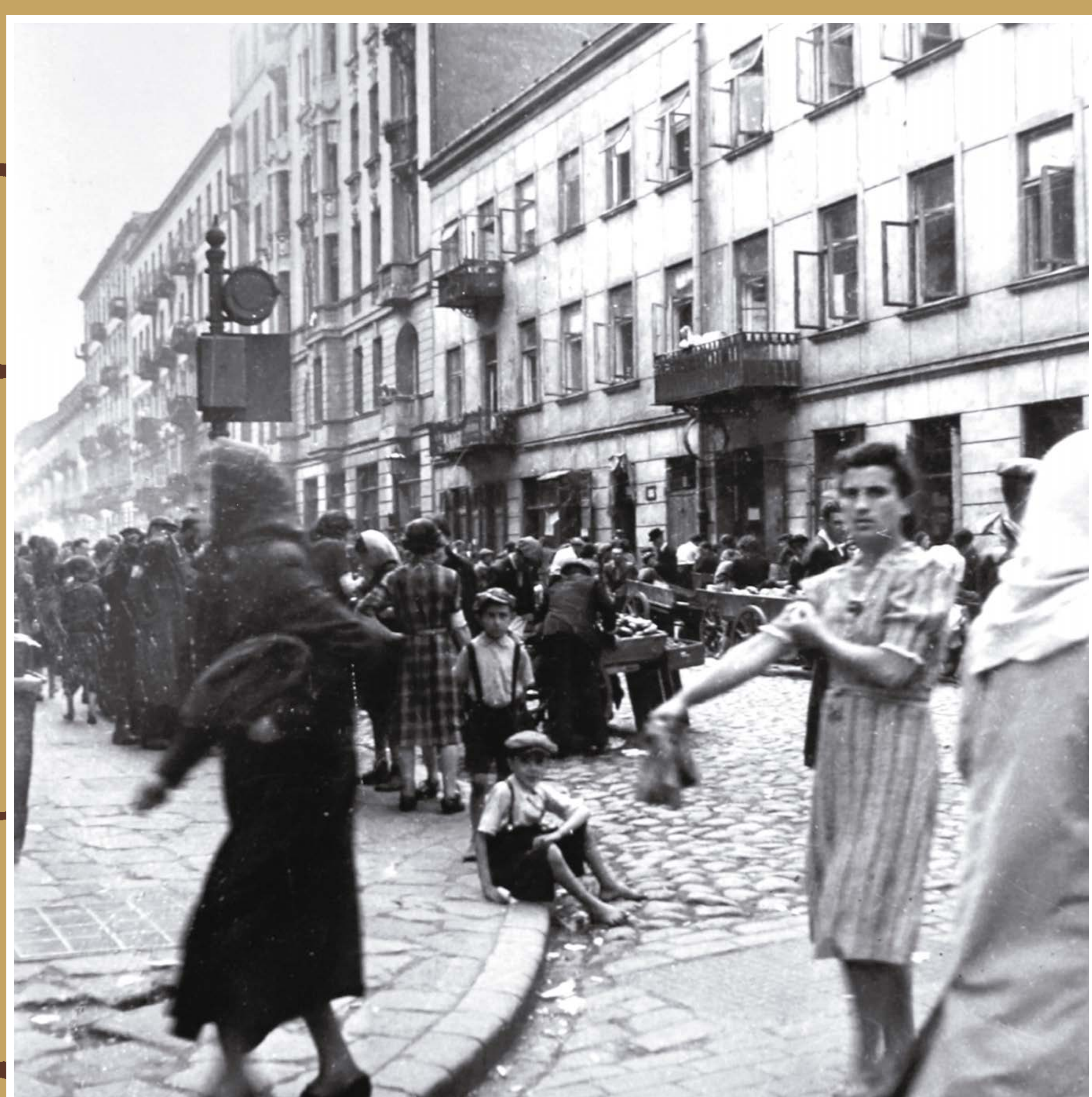
Institut Auschwitz-Birkenau
Xarxa de la Diplomàcia de la Memòria
Càtedra de Drets Humans
i *Cultura Democràtica (INABE-UBU)*

Amb la col·laboració de:

**Diputació
de Girona**

UN PASSEIG D'ANIVERSARI A L'INFERN

Heinz Jöst, un hotelier de la ciutat de Langelsheim, el setembre de 1941 servia a l'exèrcit alemany, al Camp 31, prop de Varsòvia, a la ribera oriental del Vístula. Aquell mes, va passar el dia del seu aniversari al gueto de Varsòvia, i va fotografiar tot el que hi va veure. Va fer un total de 129 fotografies. Tot allò li va causar una impressió terrible, però no va mostrar les fotografies a ningú.

«Vaig estar al camp diversos anys. Durant les meves visites, vaig veure grans quantitats de cadàvers que romanien al llarg del mur del gueto. Hi vaig entrar sense dificultats i vaig passejar pels carrers, darrere del mur, fotografiant tot el que veia. Fins aquell moment, no havia sabut res del que passava darrere d'aquell mur.

»Fins i tot hi havia botigues, però no s'hi podien comprar aliments; només productes per rentar la roba i tot tipus d'olles i marmites.

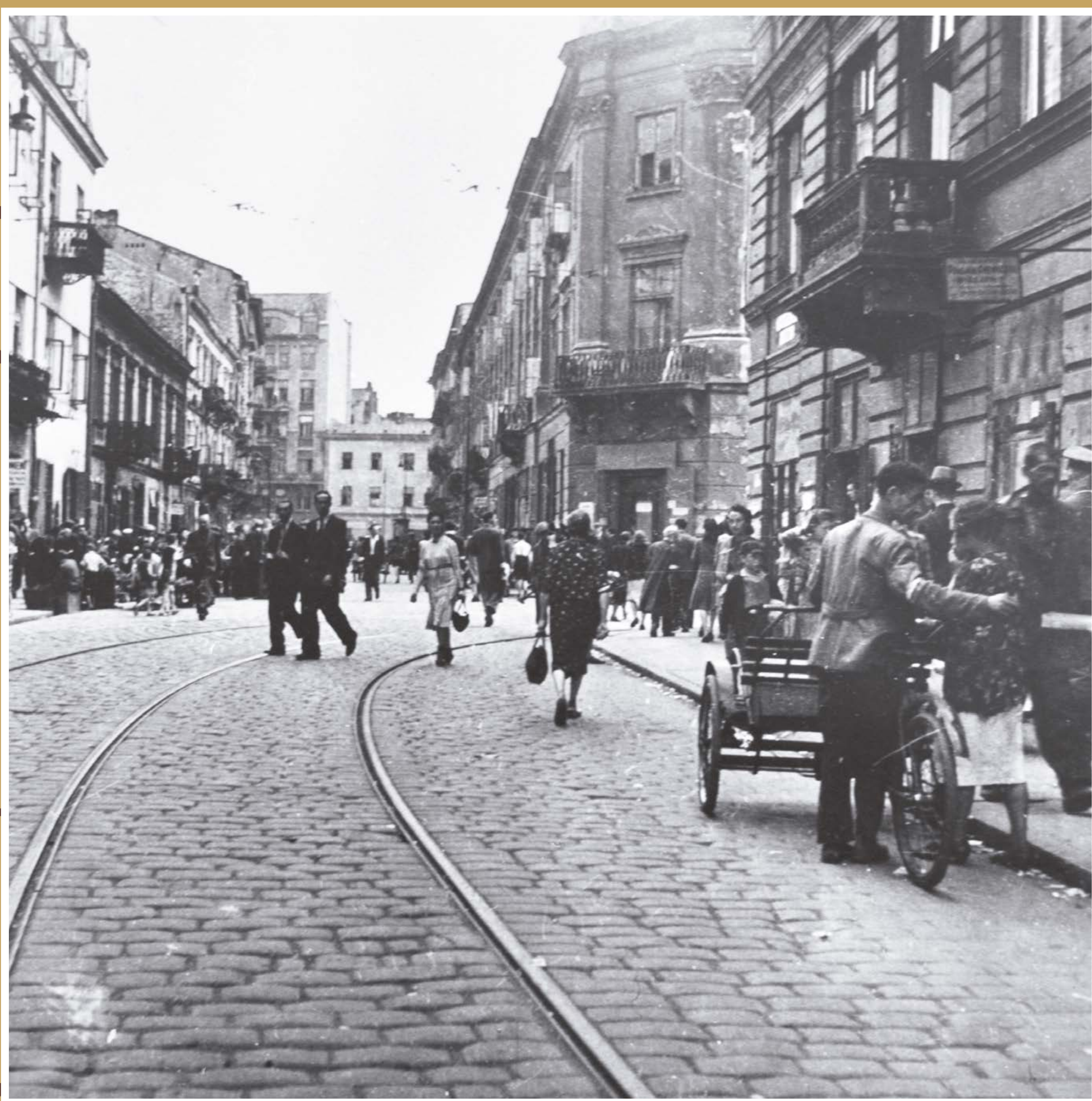
»No sé quant valien, ni de quants diners disposava la gent del gueto. Vaig veure gent venent patates, alls o api al carrer. La gent que es moria de fam a mi no em demanava menjar, perquè jo vestia l'uniforme de l'exèrcit alemany. Aquestes persones estaven fora de les cases, entre els morts, i ningú ja no se'n preocupava. Encara hi havia alguns jueus que anaven ben vestits. Era difícil creure que ells també visquessin al gueto. De dia, els cadàvers els recollien del carrer en carretons. Vaig fotografiar moltes fosses comunes per tot el gueto. Abocaven calç sobre els cadàvers.

»Aquella nit havia convidat alguns camarades a un sopar d'aniversari. No puc expressar com em vaig sentir durant el sopar. Havia perdut la gana.

»Quan escrivia a casa no explicava res del que havia vist. No volia causar desassossec a la meua família. Pensava: "Quina mena de món és aquest?". Tampoc en vaig dir res als meus companys. Més tard, quan van cremar el gueto, tampoc en vam parlar.»

Heinz Jöst mai va aconseguir esborrar aquelles escenes del record o del pensament—les escenes de l'infern del gueto de Varsòvia. Al començament de la dècada de 1980, Heinz Jöst va lliurar aquelles fotografies, que mai havien estat publicades, als editors de la revista *Stern*. Jöst va morir poc temps després. L'any 1987, el Sr. Günter Schwarberg va entregar les fotografies als arxius de Yad Vashem. Des de llavors, són una part integrant de l'exposició permanent.

EL GUETO DE VARSÒVIA

En esclatar la Segona Guerra Mundial, a Varsòvia, la capital de Polònia, hi havia 380.000 jueus, prop d'un terç de la seva població. Era la comunitat jueva més gran d'Europa.

El 28 de setembre de 1939, l'exèrcit alemany va envair Varsòvia, després d'haver-la assetjat durant tres setmanes i d'haver destruït grans sectors de la ciutat. Els alemanys hi van entrar amb hostilitat i cruessa, i immediatament van iniciar la persecució i el maltractament dels jueus a gran escala, amb la promulgació de tot un seguit de lleis cruels que els privaven de tot dret humà.

El 15 de novembre de 1940, després d'uns quants mesos de preparació, el gueto que els alemanys havien establert al nord de Varsòvia va ser encerclat. Els 400.000 jueus de Varsòvia es van concentrar en una superfície d'uns 4 quilòmetres quadrats, el 2,4 per cent de la superfície total de la ciutat. També hi havia refugiats d'altres ciutats. Durant la primera meitat de l'any 1941, 86.500 jueus més, procedents de les ciutats del districte de Varsòvia, van ser transferits al gueto. Així, el gueto va acabar contenint gairebé mig milió de persones.

Les autoritats alemanyes van crear, deliberadament, unes condicions conduents a una mortalitat massiva per inanició o per malaltia, mitjançant la restricció dràstica del subministrament d'aliments i la imposició d'unes condicions de salubritat insuportables, amb 120.000 persones per quilòmetre quadrat, que van donar lloc a grans epidèmies.

A causa de la fam i de les malalties, al gueto van morir de «mort natural» unes 85.000 persones, de les quals prop de 20.000 eren infants. En només els tres mesos d'estiu —juliol, agost i setembre de 1941—, van morir d'inanició i de malalties 15.655 persones, de les quals 1.800 eren infants. Diàriament, morien de 100 a 150 persones.

Els jueus del gueto van fer uns esforços extraordinaris per protegir-se, organitzant serveis d'ajuda mútua, serveis mèdics i sistemes de contraban de menjar a l'interior del gueto, i fundant institucions per tenir cura dels orfes, entre altres iniciatives semblants. Aquests esforços, però, només van anar acompanyats d'un lleuger alleujament, perquè el pitjor encara havia d'arribar.

EL PROBLEMA DE LES FOTOGRAFIES DE L'HOLOCAUST

Les fotografies rarament il·lustren amb neutralitat, sense una avaluació subjectiva, les escenes o les persones fotografiades. Una fotografia no és tan sols la representació gràfica d'una imatge, sinó que diu moltes més coses segons la perspectiva, l'actitud i la relació del fotògraf amb l'objecte retratat. I en el cas de l'Holocaust, les imatges que es fan servir més sovint per il·lustrar-lo o exhibir-lo són alemanyes. Per tant, les víctimes jueves són, en el millor dels casos, objectes —i no subjectes— de la descripció de la seva tragèdia.

El material documental de l'època de l'Holocaust prové, en gran part, d'informes oficials nazis, dades estadístiques, etc. Això es deu al fet que la comunitat jueva no era una entitat governamental oficial que elaborés registres municipals, censos, informes i arxius.

Irònicament, les ordres alemanyes que van crear els consells jueus de 1939 van forçar les comunitats jueves de tota l'Europa ocupada a convertir-se en cossos municipals «autònoms».

Aquestes noves infraestructures burocràtiques es van veure obligades a fer-se càrrec d'una àmplia gamma de serveis adreçats a cobrir tota mena de necessitats, com ara l'allotjament, la salut, la salubritat, l'educació i el comerç, per esmentar-ne només uns quants. Sovint es requeria que tots aquests serveis es documentessin i que tota la documentació s'arxivés, i els jueus així ho van fer. Tràgicament, però, la majoria d'aquests fons documentals que haurien constituït la documentació «jueva» van ser destruïts, juntament amb els individus i les comunitats la vida dels quals documentaven.

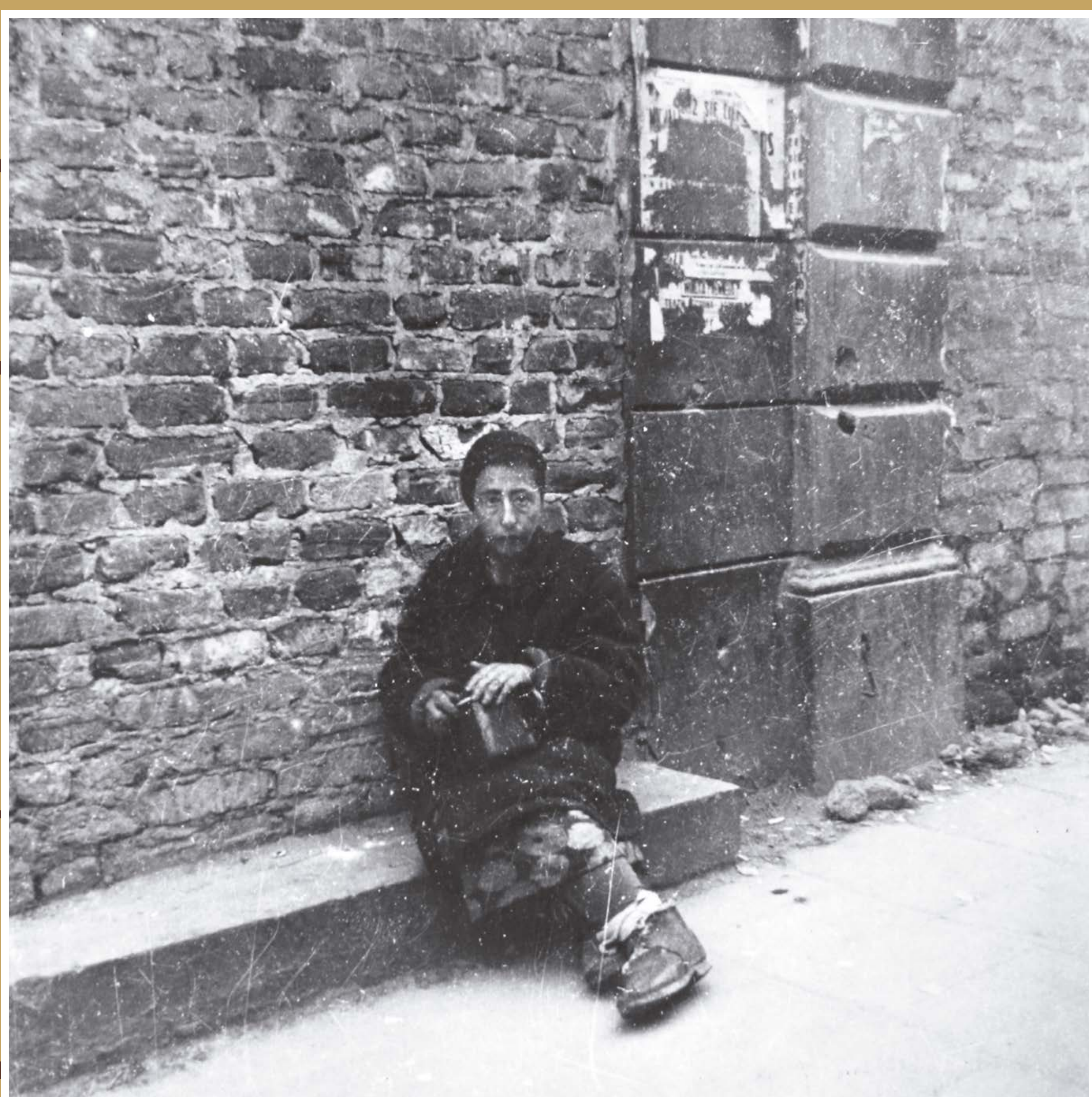
Els registres fotogràfics alemanys provenen de dues fonts principals: d'una banda, les unitats oficials de propaganda de les SS, i, de l'altra, les nombroses fotografies fetes pels soldats alemanys que van tenir un paper actiu en la «solució final» o que van ser-ne testimonis, i que no eren professionals de la fotografia.

En un dels primers àlbums de fotografies publicats a Alemanya l'any 1960, *L'Estrella Jueva*, el seu autor, Gerhard Schoenbergner, va indicar encertadament: «La gent que es veu fotografiada aquí no tenia cap altra alternativa que deixar-se fotografiar. I els fotògrafs es van esforçar per fotografiar els seus subjectes tan desfavorablement com fos possible».

Heinz Jöst va adoptar, potser, la típica actitud alemanya amb relació als subjectes jueus de les seves fotografies? Hi ha una gran divergència d'opinions quant a les seves intencions i al seu punt de vista. Els uns han suggerit que les fotografies indiquen la seva empatia i preocupació pels subjectes, i que potser va voler documentar la tragèdia del gueto de Varsòvia per al futur. Els altres pensen que va ser un soldat alemany més d'entre els que van fotografiar els subjectes com a objectes: hi estaven interessats, però no se sentien veritablement afectats per aquell atac contra la humanitat i els drets humans del qual van ser alhora testimonis i còmplices.

Queda per a l'espectador el repte de trobar la motivació íntima del fotògraf.

LA FI DEL GUETO DE VARSÒVIA

A principis de l'any 1942, els nazis van començar a portar a terme la «solució final» al territori del Govern General, és a dir, l'assassinat de tots els jueus de Polònia portant-los a camps d'extermini on s'utilitzaven cambres de gas per matar quantitats massives de persones. Un d'aquests camps, Treblinka, va ser erigit prop de Varsòvia.

El 22 de juliol de 1942, els alemanys van iniciar la deportació dels jueus del gueto de Varsòvia a Treblinka. L'operació va continuar fins al 13 de setembre de 1942. Cada dia, entre 4.000 i 5.000 persones van ser foragitades cruelment del gueto, transportades a Treblinka i assassinades el mateix dia que arribaven a les cambres de gas del camp. Totes les persones que oferien la més mínima mostra de resistència eren afusellades allà mateix. Un total aproximat de 265.000 éssers humans—joves i vells, homes i dones, i infants—van ser enviats a Treblinka en un breu període de temps, i van ser assassinats en aquell camp. Més de 10.000 persones van ser mortes a trets en el gueto.

Durant els mesos de la deportació, tots els hospitals i orfenats van ser clausurats, incloent-hi la llar d'infants dirigida pel cèlebre educador Janusz Korczak. Després del 13 de setembre, només van quedar 55.000 jueus al gueto, i la superfície de l'emplaçament es va reduir considerablement.

Dins del gueto es va fundar l'Organització de Lluita Jueva (ZOB), destinada a oferir resistència armada a qualsevol transport de jueus als camps de la mort.

Entre el 18 i el 21 de gener de 1943, els nazis van portar a terme una altra deportació a Treblinka. Aquesta vegada, l'operació va topiar amb la resistència que va oposar l'Organització de Lluita Jueva, que va lluitar per defensar-se amb les poques armes de què disposava. Prop de 6.500 jueus van ser transportats a Treblinka, i entorn de 1.000 van ser assassinats als carrers del gueto.

El 19 d'abril de 1943, una força alemanya d'una magnitud considerable va entrar al gueto amb l'objectiu d'anihilar-lo. L'Organització de Lluita Jueva s'hi va rebel·lar, amb el suport de tota la població del gueto. La revolta es va estendre per un espai de temps de dues setmanes i va ser cruelment esclafada. Uns 10.000 jueus van morir o van ser assassinats al gueto, i els restants van ser transportats als camps, on se'ls va arrabassar la vida.

El 16 de maig de 1943, els alemanys van fer volar l'esplèndida Gran Sinagoga de Varsòvia, situada al carrer Tlomackie, per simbolitzar la fi de la jueueria de Varsòvia. El gueto va ser totalment arrasat.

L'ESTRELLA JUEVA

31 de juliol de 1941

Una dona gran, dreta al costat d'una petita taula, ven braçalets de qualitat diversa, d'un valor que va des de 50 groszys fins a 2 zlotys cada un.

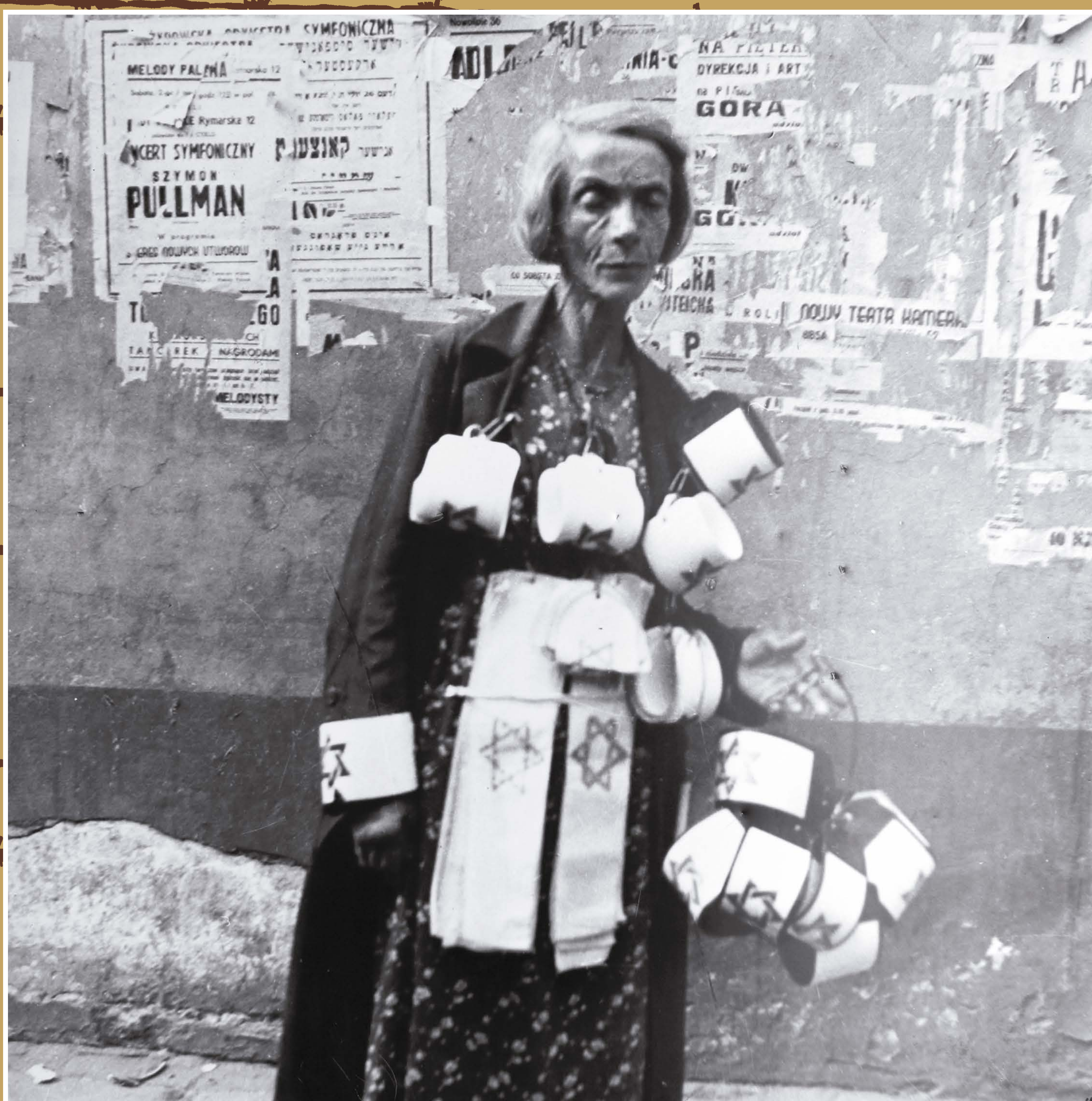
Els més barats són de paper amb una estrella de David impresa; els més cars són de lli, amb una estrella de David brodada a mà i elàstics.

Aquests braçalets estan molt sol·licitats al gueto, perquè els alemanys són molt «sensibles» respecte d'aquesta qüestió: si veuen un jueu que porta un braçalet arrugat o brut, el colpegen immediatament.

El gueto de Varsòvia. Diari de Mary Berg

L'ESTRELLA JUEVA

Institut
Auschwitz
Birkenau
MUSEU

Institut Auschwitz-Birkenau
Xarxa de la Diplomàcia de la Memòria
Càtedra de Drets Humans
i Cultura Democràtica (INABE-UIBU)

Amb la col·laboració de:

Diputació
de Girona

L'ESTRELLA JUEVA

INSTITUT
Auschwitz
Birkenau
MUSEU

Institut Auschwitz-Birkenau
Xarxa de la Diplomàcia de la Memòria
Càtedra de Drets Humans
i Cultura Democràtica (INABE-UIBU)

Amb la col·laboració de:

Diputació
de Girona

ELS CARRERS

4 de novembre de 1940

El gueto de Varsòvia ha empitjorat. És un cementiri. Només que, aquí, els esquelets dels morts caminen pels carrers. S'han reunit de tot el país per venir a Varsòvia. Han vingut amb les mans buides, destrossats, sense ni un cèntim, sense aliments ni per a un àpat o roba per cobrir-se la nuesa.

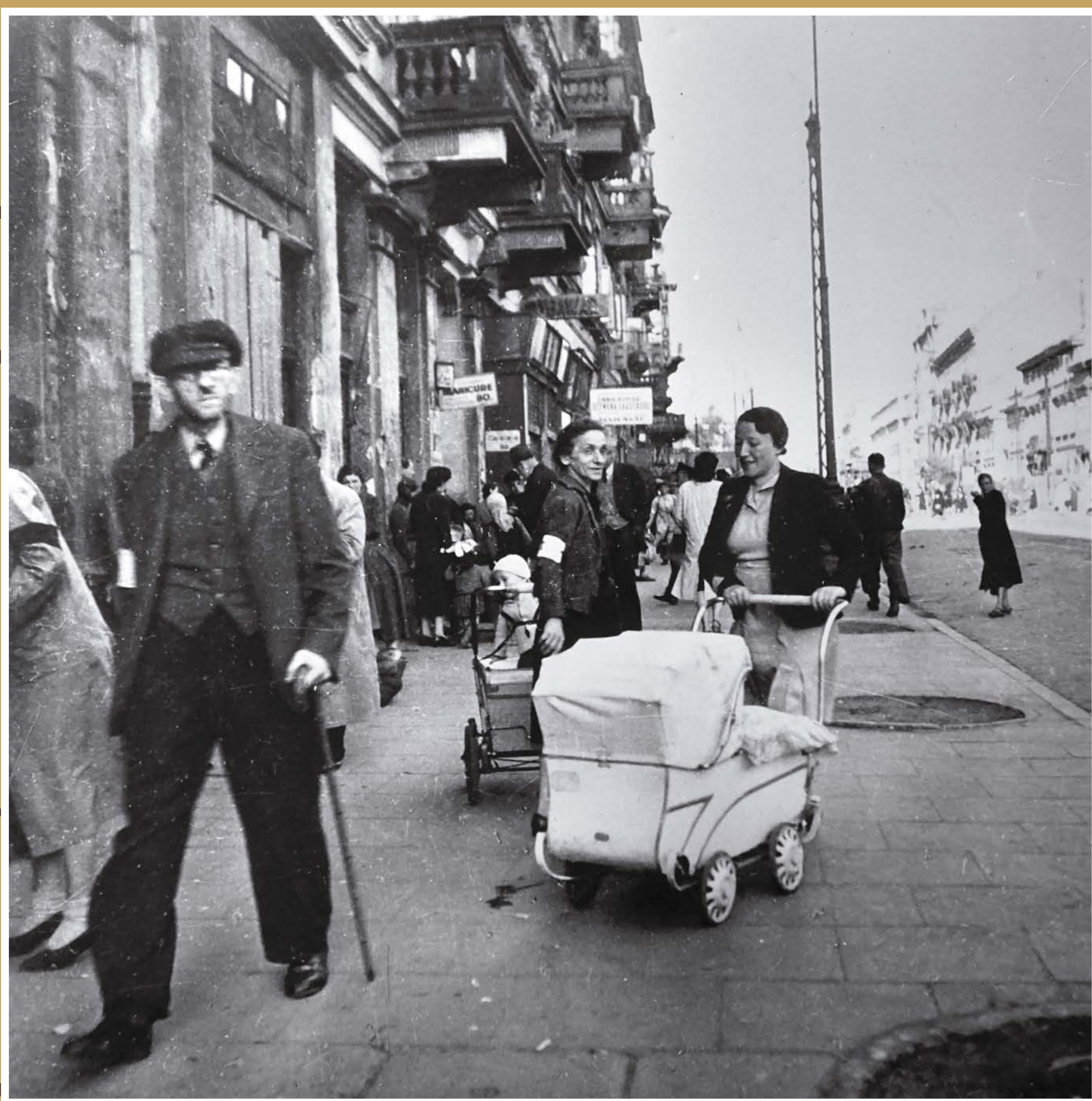
5 de novembre de 1940

Les voreres estan atapeïdes d'una manera increïble. En la majoria dels casos, les mares s'asseuen a les voreres amb els bressols dels nens; es recolzen contra les parets dels edificis, al llarg de tot el carrer.

Els conqueridors ens han desproveït dels parcs de la ciutat. En qualsevol lloc on s'hagi plantat un arbre o s'hagi col·locat un banc, els nens jueus hi tenen prohibit jugar. Fa molt de mal al cor veure les dificultats de les criatures. Infants que no saben què és el pecat es veuen forçats, per ordre dels cruels invasors, a quedar-se fora, mentre els altres nens de la seva edat salten i corren pel parc mig buit.

Per tots costats hi ha gent esguerrada, invàlida, cega, gent a la qual li falta un braç o una cama.

El diari de Varsòvia de Chaim A. Kaplan

ELS CARRERS

ELS CARRERS

Institut
Auschwitz
Birkenau

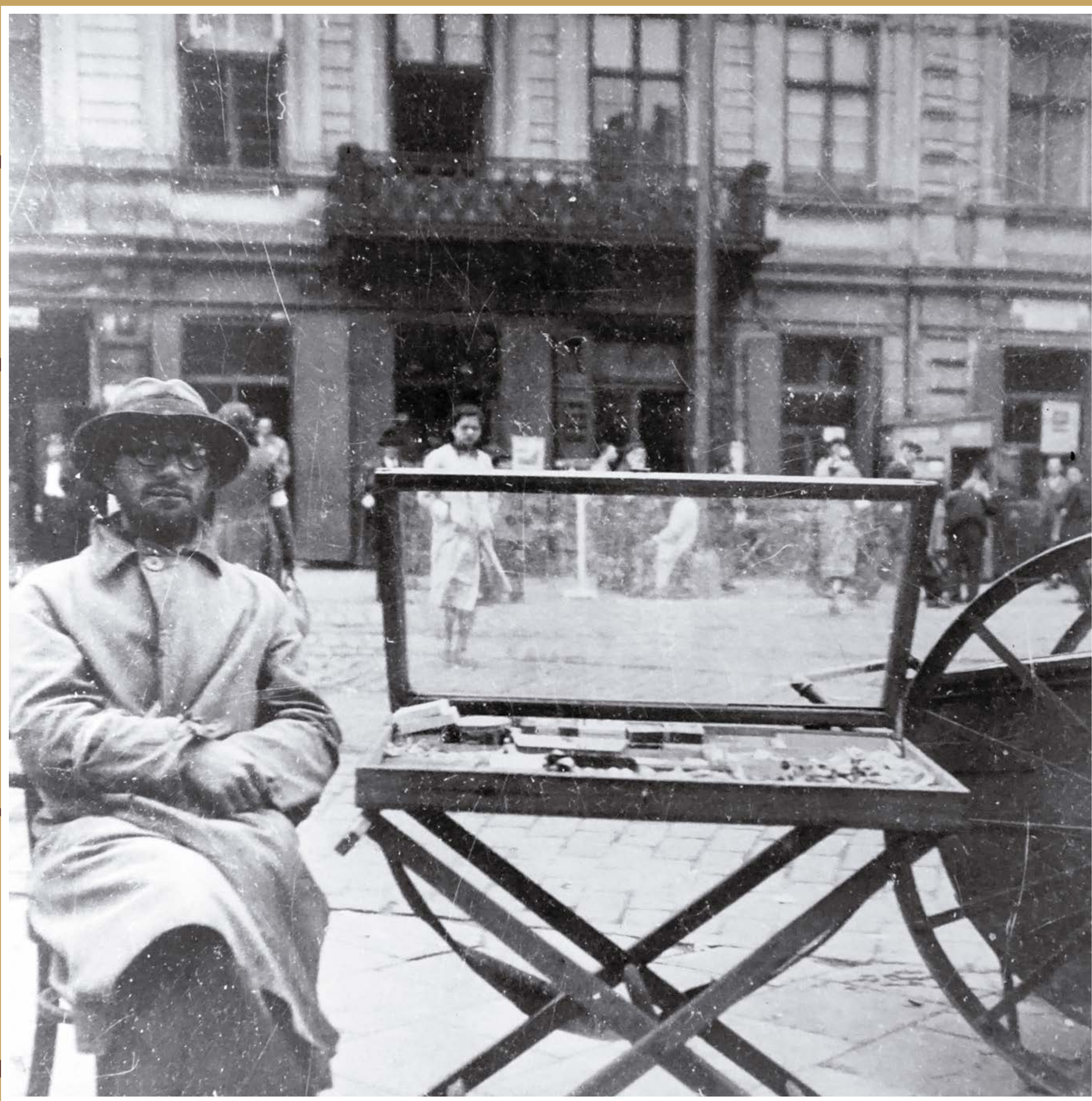
Institut Auschwitz-Birkenau
Xarxa de la Diplomàcia de la Memòria
Càtedra de Drets Humans
i Cultura Democràtica (INABE-UIBU)

Amb la col·laboració de:

Diputació
de Girona

VENEDORS AMBULANTS

3 de desembre de 1940

El nombre de venedors ambulants del gueto ha crescut considerablement. No és possible evitar-los, ni a ells ni els seus productes. Els crits són eixordadors i, per qualsevol indret on vagis, et segueixen com una ombra.

Quina mena d'objectes es venen al gueto? Des de terrassos de sucre que han passat la guerra, fins a postals i estampetes que no són rendibles a les botigues perquè no reporten beneficis.

El diari de Varsòvia de Chaim A. Kaplan

VENEDORS AMBULANTS

VENEDORS AMBULANTS

Institut
Auschwitz
Birkenau
MUSEU

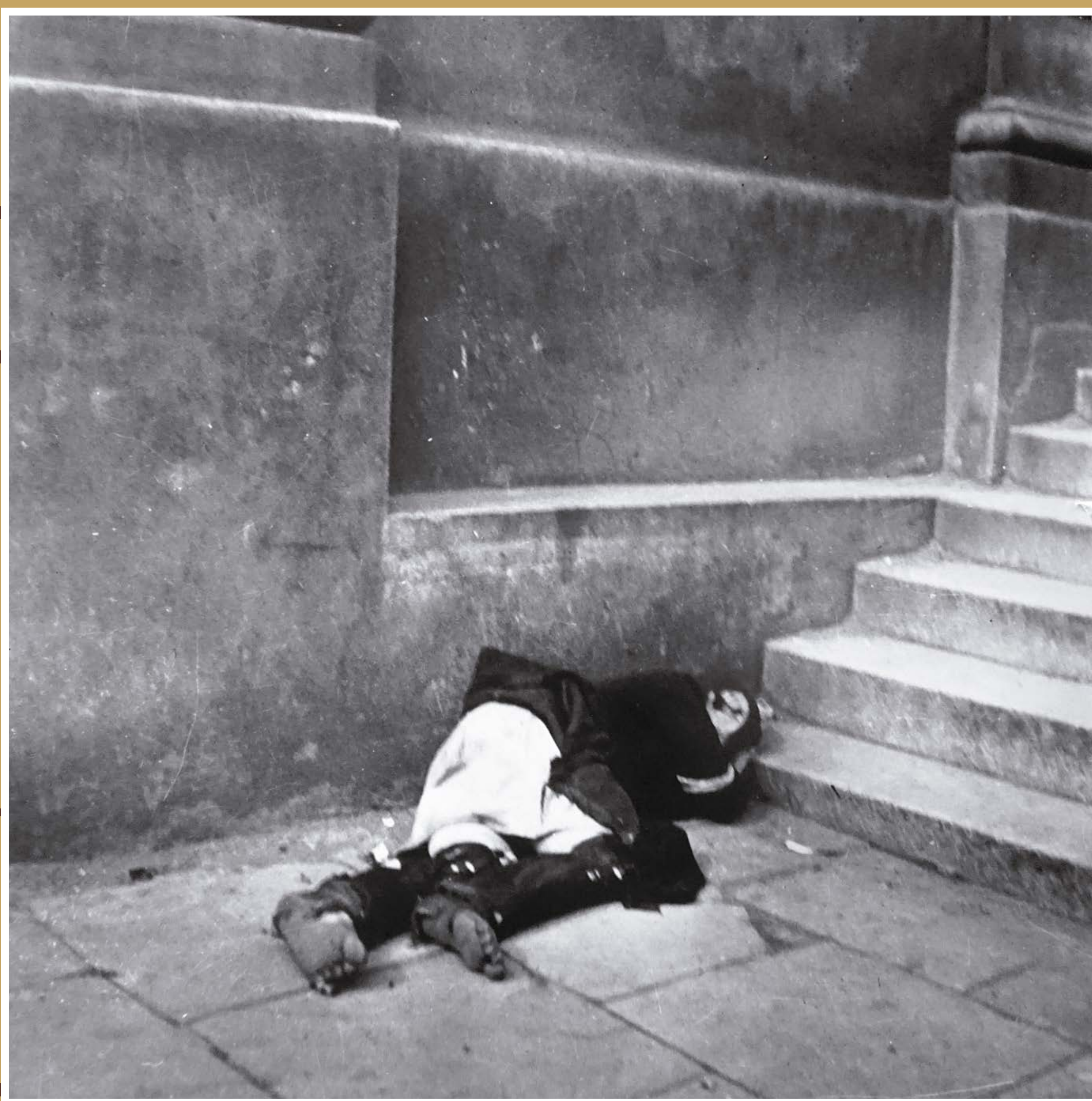
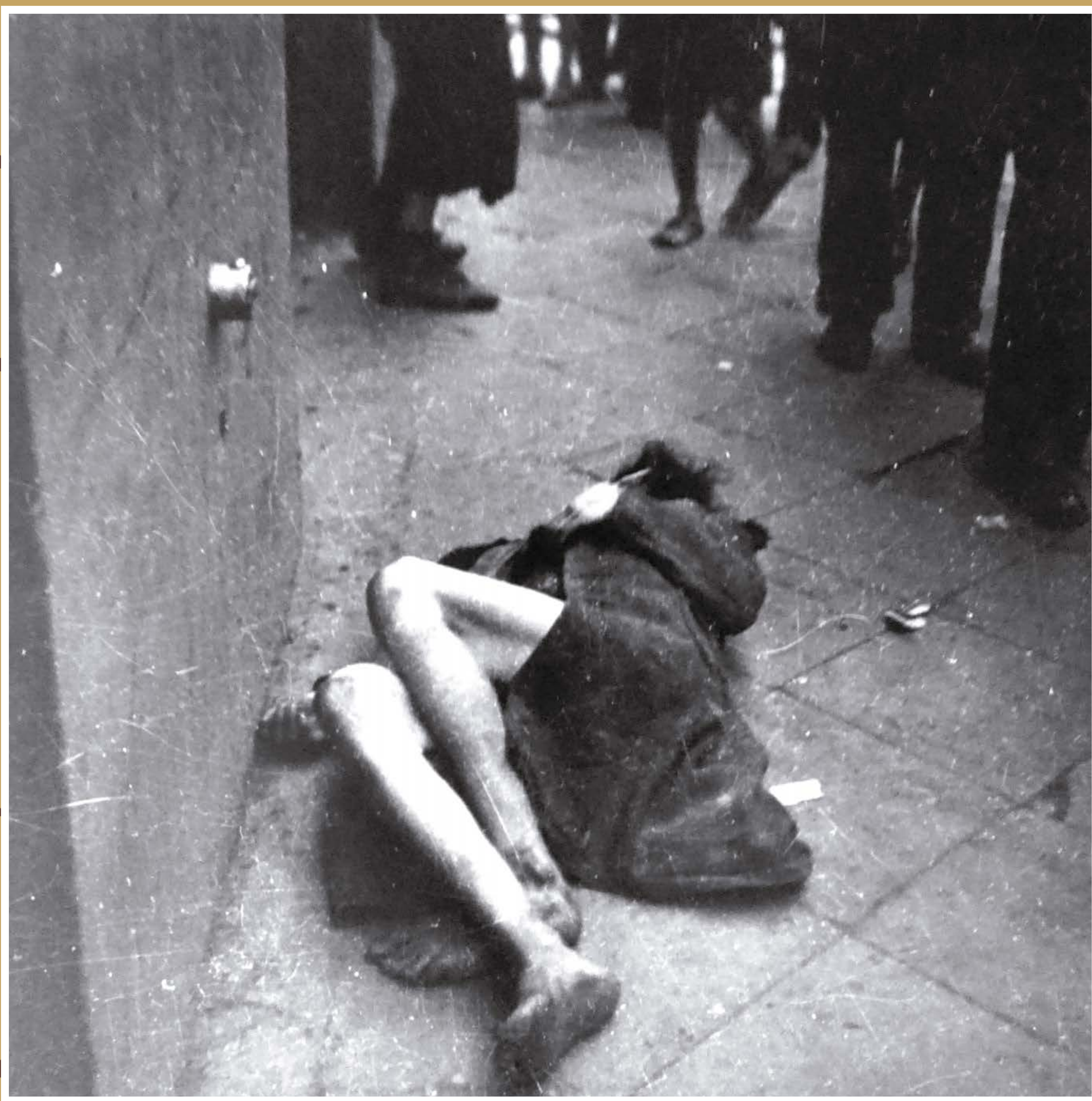
Institut Auschwitz-Birkenau
Xarxa de la Diplomàcia de la Memòria
Càtedra de Drets Humans
i Cultura Democràtica (INABE-UIBU)

Amb la col·laboració de:

Diputació
de Girona

MORT

Agost de 1941

Els cadàvers són transportats en carros arrossegats per cavalls, en carretons, en *rickshaws* (bicicletes) i en aparells semblants.

Els carros arrossegats per cavalls estan atapeïts de cadàvers, no només a l'interior, sinó que porten tres o quatre taüts, plens de morts, que sobresurten per fora. En algunes cases de gent molt pobre, com les del carrer Wolynska, hi ha famílies senceres que es moren.

De vegades, s'esdevé que el darrer membre de la família que ocupa el pis es mor i resta allà durant dies, fins que els veïns perceben la fetor del cadàver en descomposició. Una mare va amagar el cadàver del seu fill el temps necessari per continuar rebent cupons de menjar.

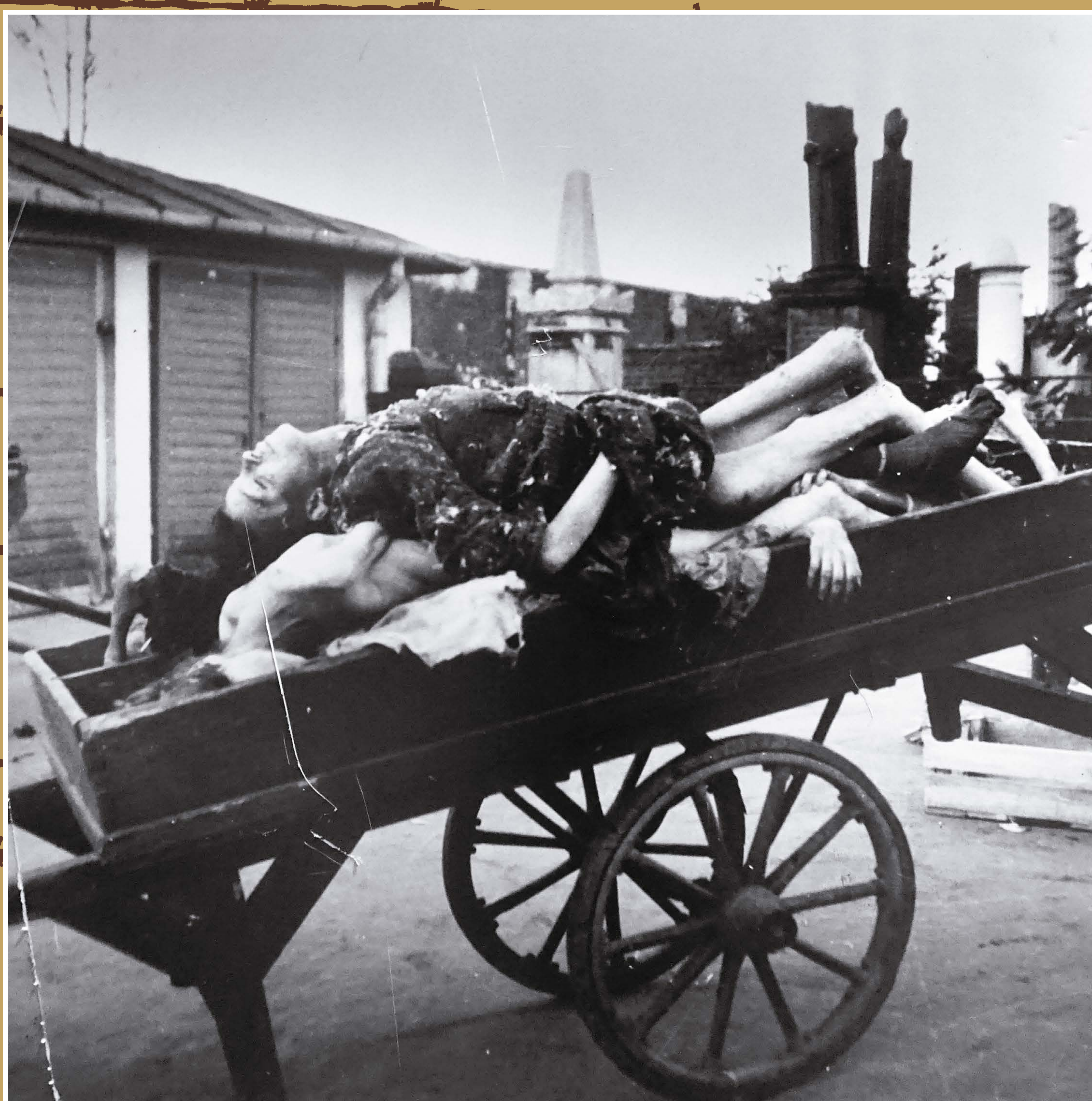
Hi ha illes de cases del carrer Wolynska on, a vegades, les rates han rosegat els cadàvers estesos als pisos durant dies. Al número 7 del carrer Wolynska, deu pisos van quedar buits: tots els seus habitants es van morir.

És molt habitual que tots els membres d'una família es morin el mateix dia o en un interval de temps molt breu. Si la situació continua així, molt aviat el «problema jueu» de Varsòvia quedarà resolt.

Notes del gueto de Varsòvia: El diari d'Emmanuel Ringelblum

MORT

Institut Auschwitz-Birkenau
Xarxa de la Diplomàcia de la Memòria
Càtedra de Drets Humans
i Cultura Democràtica (INABE-UIBU)

Amb la col·laboració de:

Diputació
de Girona

MORT

Institut Auschwitz-Birkenau
Xarxa de la Diplomàcia de la Memòria
Càtedra de Drets Humans
i Cultura Democràtica (INABE-UIBU)

Amb la col·laboració de:

Diputació
de Girona

ELS NENS

31 de juliol de 1941

Hi ha una gran quantitat de nens pràcticament despullats. Els seus pares s'han mort. Els infants estan asseguts, embolcallats. Els seus cossos estan horriblement emaciats, es pot veure per la pell, groga i apergaminada.

Aquesta és la primera etapa de l'escorbut. Un cop arriba la darrera etapa d'aquesta terrible malaltia, els mateixos cossos petits s'inflen i es cobreixen d'úlceres. Alguns d'aquests nens han perdut els dits dels peus i es retorcen i gemeguen de dolor. Ja no semblen éssers humans, sinó més micos que nens. Ja no demanen pa. Demanen morir-se.

El gueto de Varsòvia. Diari de Mary Berg

Agost de 1941

Hi ha un tipus especial de captaires: els que pidolen després de les nou del vespre. Estàs dret al costat de la finestra i, de sobte, veus rostres nous, captaires que no has vist en tot el dia. Surten directament al carrer, mendicant pa.

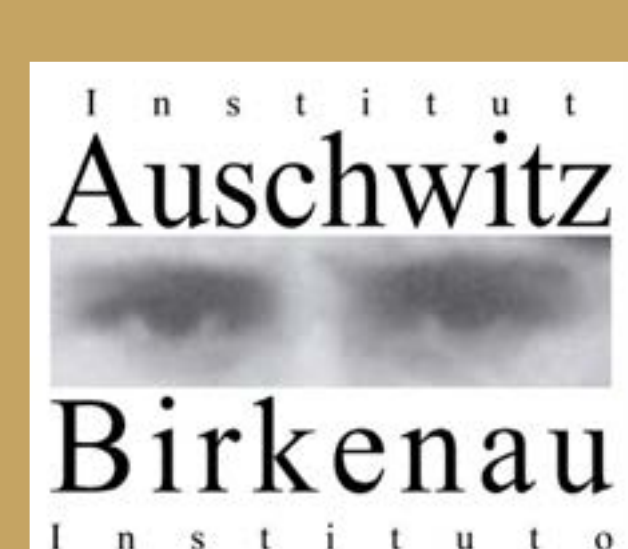
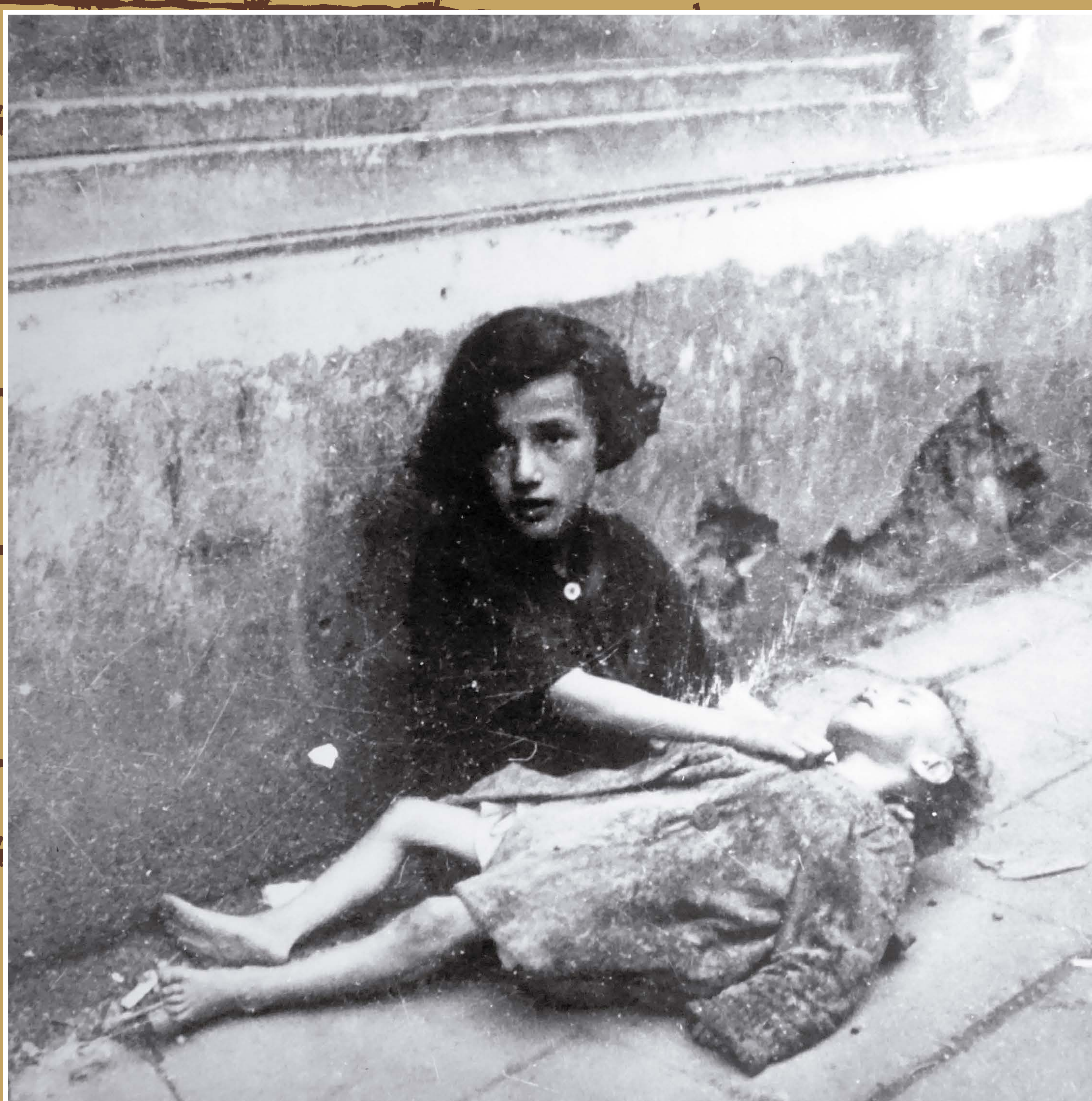
La majoria són infants. En el silenci nocturn que ens envolta, els crits dels captaires infantils afamats són terriblement insistents. Per dur que tinguis el cor, eventualment els has de tirar un tros de pa, o anar-te'n de casa.

Em van explicar el cas d'un espectacle terrible que va tenir lloc al número 24 del carrer Muranowski, on un captaire de sis anys va estar panteixant tota la nit, massa dèbil per arrossegar-se fins al tros de pa que li havien tirat des del balcó.

Notes del gueto de Varsòvia. El diari d'Emmanuel Ringelblum

ELS NENS

Institut Auschwitz-Birkenau
Xarxa de la Diplomàcia de la Memòria
Càtedra de Drets Humans
i Cultura Democràtica (INABE-UIBU)

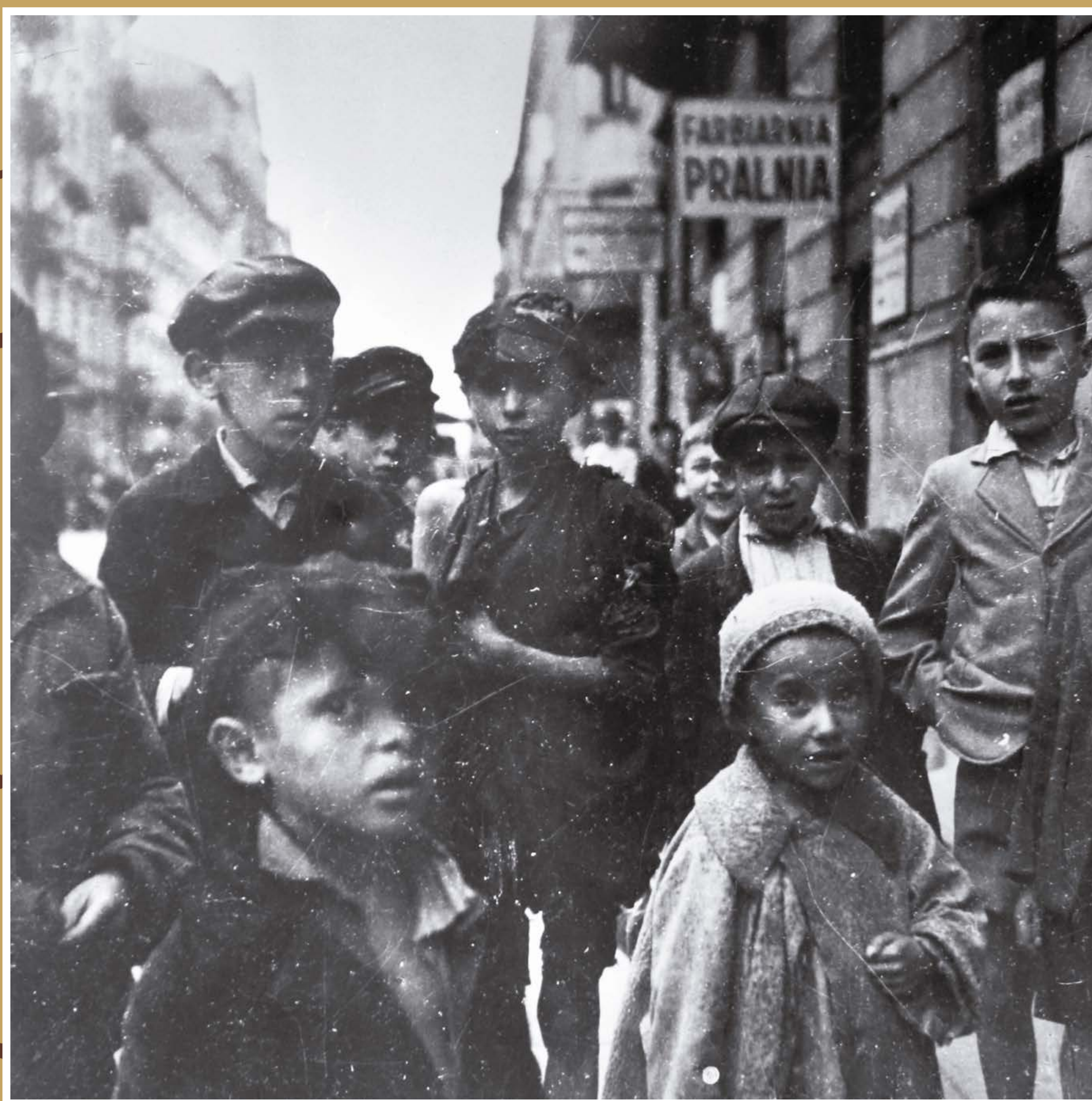
Amb la col·laboració de:

**Diputació
de Girona**

ELS NENS

Institut
Auschwitz
Birkenau

Institut Auschwitz-Birkenau
Xarxa de la Diplomàcia de la Memòria
Càtedra de Drets Humans
i Cultura Democràtica (INABE-UIBU)

Amb la col·laboració de:

Diputació
de Girona

QUÈ ES VEU ALS CARRERS?

Juny de 1942

En aquesta guerra, els alemanys van erigir un gueto en el qual regnava la fam.

«Als carrers veiem moltes escenes típiques: un policia jueu aturat a la cantonada dirigeix el trànsit i, a poca distància, un altre policia dispersa un grup de persones.

»No sé què és el que ha causat el tumult, però, quan m'acosto, em diuen que un home ha perdut el coneixement al carrer... I això no representa res de nou per a mi. Ja n'he vist molts així.

»Continuo, però torno a aturar-me. Sento molts sorolls i plors. Ara ja sé que un pobre home ha robat el pa a una dona. Ella l'ha volgut atrapar i recuperar el pa, però no ho ha aconseguit: el lladre ja se l'havia menjat.

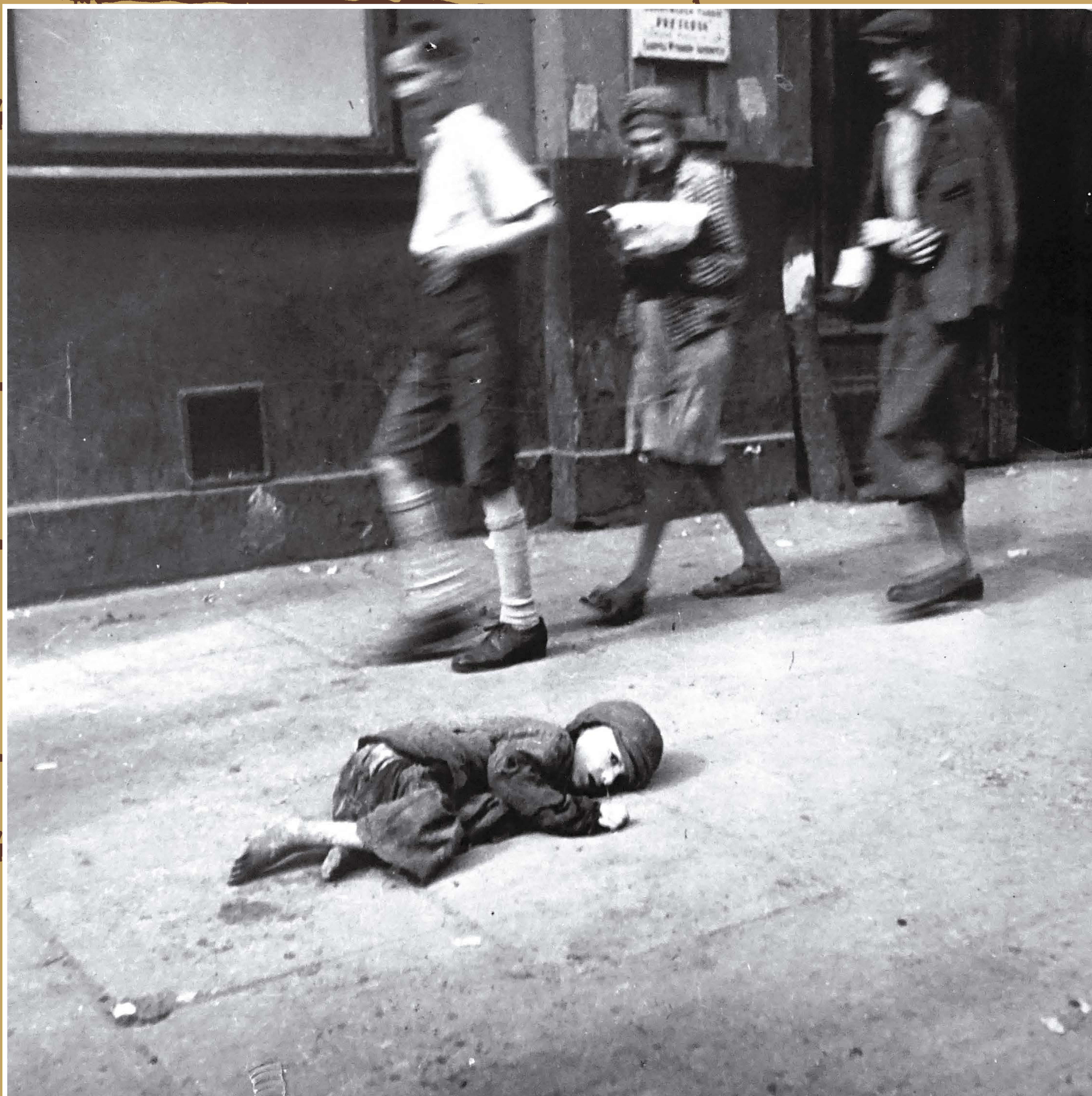
»Més endavant veig un home mort estès al carrer. S'ha mort de fam, sens dubte, com tanta gent en aquesta guerra.

»Vull anar a veure la meva amiga, però, de sobte, veig que els alemanys estan detenint jueus per emportar-se'ls a fer treballs forçats, i corro a casa per explicar-ho al meu pare.

»De camí cap a casa, veig molta més gent al carrer, que pidola pa als alemanys. Totes aquestes escenes són molt difícils d'aguantar, i torno a casa entristida. I una pregunta: Per què hem de patir tant?»

QUÈ ES VEU ALS CARRERS?

INSTITUT
Auschwitz
Birkenau
MUSEU

Institut Auschwitz-Birkenau
Xarxa de la Diplomàcia de la Memòria
Càtedra de Drets Humans
i Cultura Democràtica (INABE-UIBU)

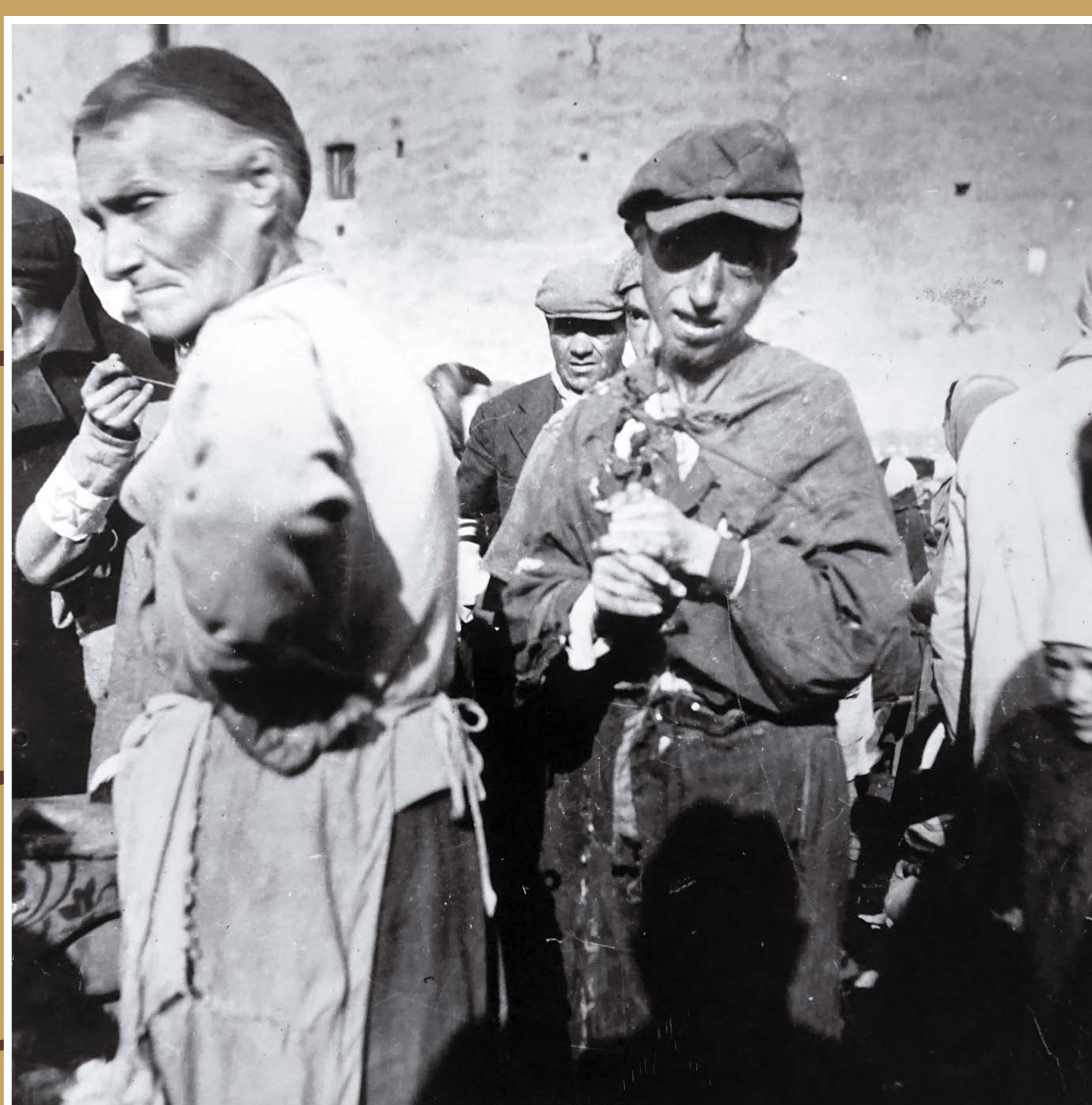
Amb la col·laboració de:

Diputació
de Girona

QUÈ ES VEU ALS CARRERS?

Institut
Auschwitz
Birkenau

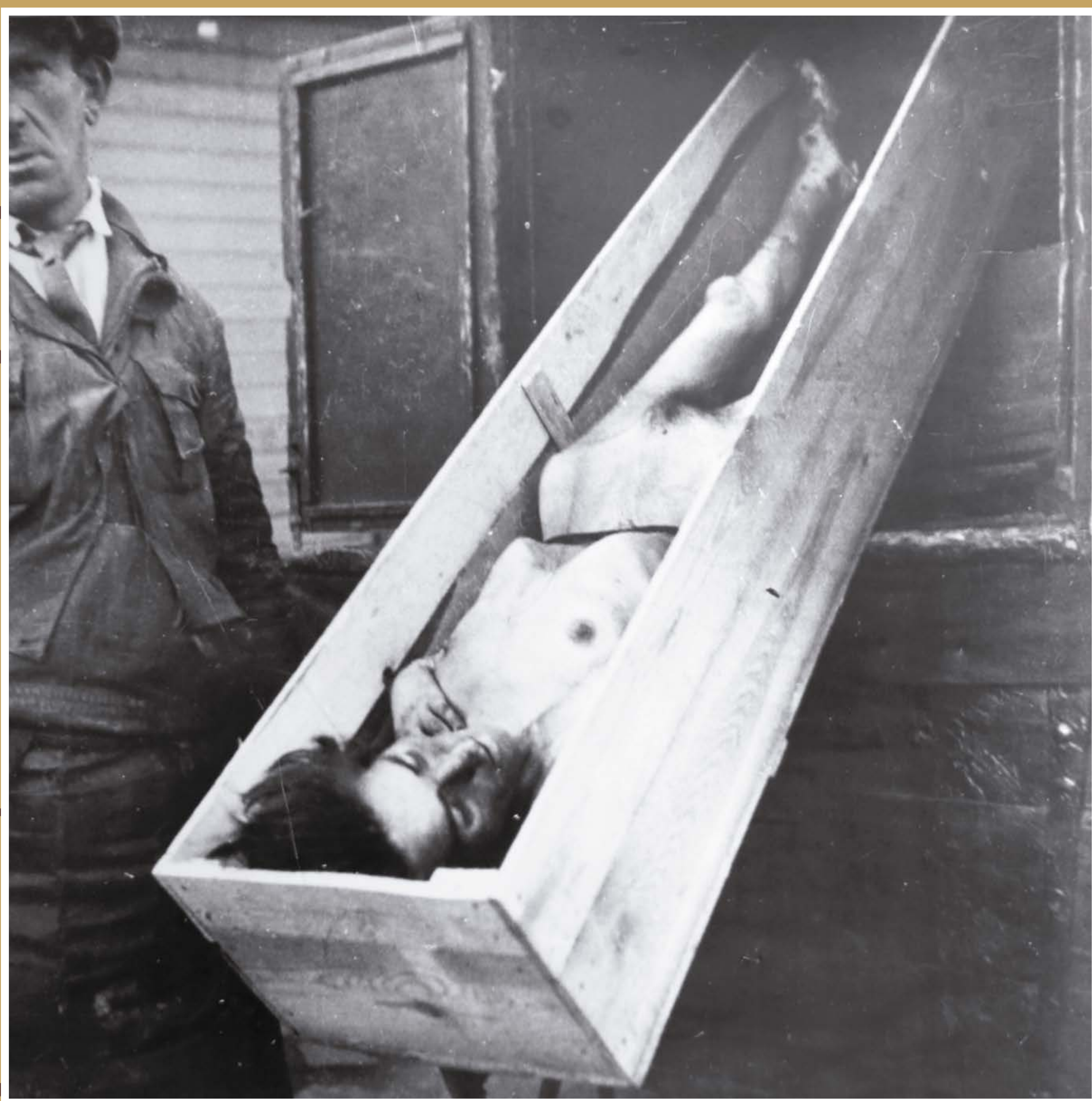
Institut Auschwitz-Birkenau
Xarxa de la Diplomàcia de la Memòria
Càtedra de Drets Humans
i Cultura Democràtica (INABE-UIBU)

Amb la col·laboració de:

Diputació
de Girona

ENTERRAMENTS

7 d'agost de 1942

En la majoria dels casos, els cadàvers estan despulats, ni tan sols embolicats amb paper. On es pot trobar prou tela per a dues-centes mortalles diàries? I qui s'ho podria permetre, fins i tot si n'hi hagués?

Els cossos es classifiquen segons tres categories. La primera és la dels cadàvers que es porten a la sala de purificació del cementiri. Es col·loquen dos o tres cadàvers sobre un mateix tauló.

La segona categoria està formada pels cadàvers rentats i purificats a les seves pròpies llars. La majoria estan embolcallats amb una mortalla de llençols blancs, i els homes, concretament, amb el seu tal·lit. Aquests morts es col·loquen immediatament sobre els taulons que esperen, filera a filera, al pati del cementiri, al costat dels parents, que ploren i esperen el seu torn. Els acompanyants del mort també han d'estar extremament alerta: si no, en un tres i no res arrabassen el tal·lit als seus morts.

Els morts de les dues anteriors categories són enterrats en tombes especials. Són els afortunats, els que tenen un enterrament més o menys decent. Avui, això és un privilegi considerable.

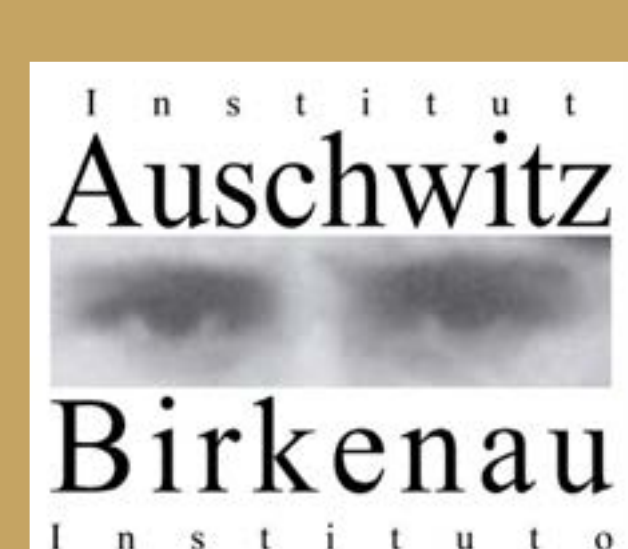
La tercera categoria inclou tots els que s'han mort d'inanició o per epidèmia —la majoria! Entre ells hi ha la gent recollida dels carrers del gueto, la que s'ha mort a l'hospital o la que s'ha mort d'inanició en algun entresolat. Aquests cossos es col·loquen en fosses comunes de la mateixa manera que els han recollit: despulats i sense rentar. Dotzenes i dotzenes de cadàvers semblants s'acumulen diàriament als estables del cementiri, esperant a ser enterrats quan despunti el sol. S'estén una fina capa de terra sobre la fossa fúnebre, que no és prou gruixuda per cobrir els membres dels cadàvers, que sobresurten. Van viure obscurament, van morir obscurament i van ser enterrats obscurament. És aquest l'home i és aquesta la seva fi?

Arribarà el dia en què el poble jueu erigeixi un memorial aquí, on la fossa comuna guarda tots aquests germans per tota l'eternitat. Les tombes individuals, les d'aquells que van tenir una bona vida i una bona mort, seran oblidades; però les enormes fosses comunes «dels germans» romandran com un llegat nacional per sempre. Aquí descansen els nostres «soldats desconeguts», a qui tots han d'honar i recordar.

El diari de Varsòvia de Chaim A. Kaplan

ENTERRAMENTS

Institut Auschwitz-Birkenau
Xarxa de la Diplomàcia de la Memòria
Càtedra de Drets Humans
i Cultura Democràtica (INABE-UIBU)

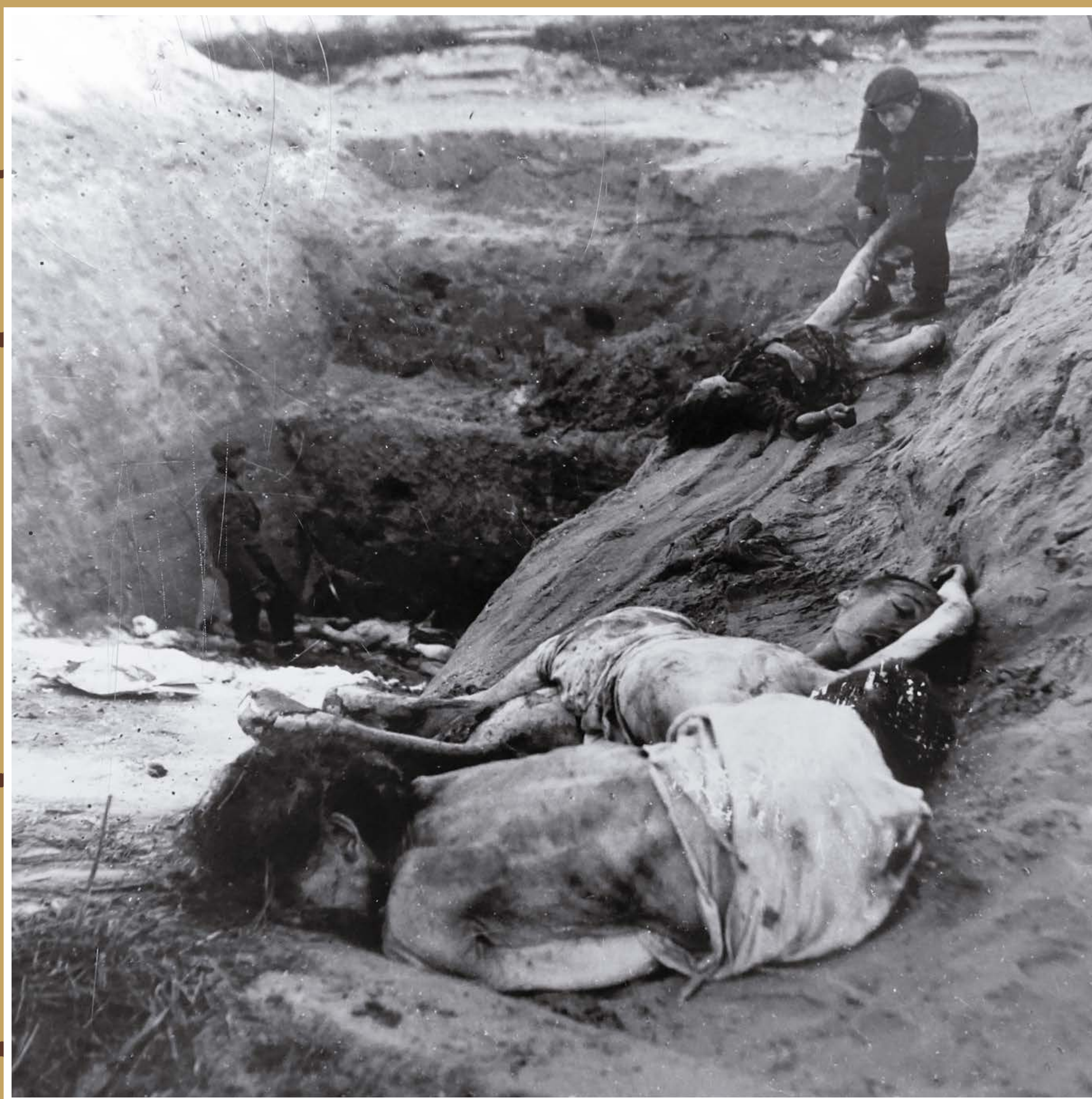
Amb la col·laboració de:

**Diputació
de Girona**

ENTERRAMENTS

Programa d'estudi i reflexió
"Drets humans i cultura democràtica"
"Drets humans i cultura democràtica"
EXPEDICIONS EDUCATIVES

- Més de 6.000 joves ens han acompanyat per Europa i han descobert els escenaris més significatius de l'Holocaust i la Segona Guerra Mundial.
- Expedicions de 4 a 12 dies.
- Els itineraris oficials de la Ruta Cultural Europea Romànic XXI estan dissenyats pel Premi Rensselaer.
- Comptem com a soci del Patronat d'Honor amb els governs de Polònia, amb capital a Breslau, a Cracòvia; Baixa Silèsia, amb capital a Breslau, i Lubúsquia, amb capital a Zielona Góra, que dona a terme activitats reconegudes als seus territoris.
- Els creadors i responsables de les expedicions oficials de la Ruta Cultural Europea Romànic XXI han estat distingits amb el Mèrit Nacional a la Cultura Polonesa, concedit l'any 2015 per la ministra de Cultura i Patrimoni Nacional de la República de Polònia, Malgorzata Goszdzisz, i amb la Creu de Cavallers de l'Orde al Mèrit Nacional de la República de Polònia, concedida l'any 2018 per mandat del president, Andrzej Duda.

Exemple: Polònia, 4 dies
Expedició d'èxit a Auschwitz
 Expedició d'èxit en la història la Segona Guerra Mundial les conseqüències dramàtiques que va tenir per a milions de persones.

Exemple: Polònia + Berlín, 12 dies
Expedició d'èxit a Berlín
 Reconstruïm el camí de lumb de la història europea, dividida en dos blocs contraposats: l'Est i l'Oest.

Programa d'estudi i reflexió
"Drets humans i cultura democràtica"
Treball de reflexió sobre un tema de lliure elecció
l'liurament de diplomes

- Després de visitar llocs de la memòria com Auschwitz, els alumnes participen en un treball sobre temes que despertin el seu interès personal.
- El format és lliure i els temes han d'estar relacionats amb els drets humans, els drets naturals, la llibertat, el rebuig a la violència i altres manifestacions destructives com el racisme i la xenofòbia.
- Tots els participants reben un diploma de l'Institut Nacional Auschwitz Birkenau Espanya (INABE).
- Els treballs amb més implicació són guardats amb un diploma i l'esment especial de l'INABE i la Càtedra de Drets Humans i Cultura Democràtica de l'INABE de la Universitat de Burgos. A més, són exposats a les sales d'exposició de l'INABE.
- Tots dos documents, el diploma i l'esment especial, són molt demanats per l'alumnat, que n'aprecia el valor curricular i els afegit als mèrits acadèmics a l'hora d'accedir a altres projectes formatius.
- Els diplomes es lliuren en un acte públic i oficial que compta amb la participació de les famílies, els companys i els amics dels alumnes.

El diploma i l'esment especial

Programa educatiu "Populisme i Holocaust" de l'INABE. Lliurament de diplomes de la Càtedra de Drets Humans i Cultura Democràtica de l'INABE de la Universitat de Burgos a l'edifici de l'Institut de Bar (Campus de Valladolid).

ACTIVITATS EDUCATIVES DE L'INSTITUT NACIONAL AUSCHWITZ BIRKENAU ESPANYA (DELEGACIÓ DE GIRONA)

Al llarg de l'any, l'Institut Nacional Auschwitz Birkenau porta a terme la seva àmplia oferta educativa. Des d'expedicions juvenils a diferents llocs de la memòria europea, fins a exposicions, tallers amb joves, conferències, publicacions, etc.

Els creadors i responsables de les expedicions oficials han estat distingits amb reconeixements importants, com el Mèrit Nacional a la Cultura Polonesa i la Creu de Cavaller de l'Orde al Mèrit Nacional de la República de Polònia.

Així mateix, els itineraris oficials compten, com a soci, en el Patronat d'Honor, amb els governs de la Petita Polònia (capital: Cracòvia); la Baixa Silèsia (capital: Wroclaw), i Lubúsquia (capital: Zielona Góra).

D'altra banda, les activitats educatives estan vinculades a la Càtedra de Drets Humans i Cultura Democràtica de l'Institut Nacional Auschwitz Birkenau Espanya de la Universitat de Burgos, avalada pel Ministeri d'Universitats i el Memorial Auschwitz-Birkenau de Polònia.

Programa d'estudi i reflexió
"Drets humans i cultura democràtica"
ESCOLES D'ART I DISSENY

- L'Institut Nacional Auschwitz Birkenau Espanya (INABE) treballa amb estudiants d'art i disseny en un projecte d'expressió plàstica per fomentar els valors humans enfront de la violència i les pràctiques antidemocràtiques.
- L'experiència, dissenyada per l'Institut de Drets Humans d'Oswiecim (Polònia), dona l'oportunitat als joves de participar en un projecte ambiciós.
- Els treballs seleccionats poden participar en la Biennial de la ciutat d'Oswiecim i s'exposen a les sales de la Delegació de l'INABE a Girona i a altres espais culturals.
- El curs, l'imparteix un artista i dissenyador experimencat.

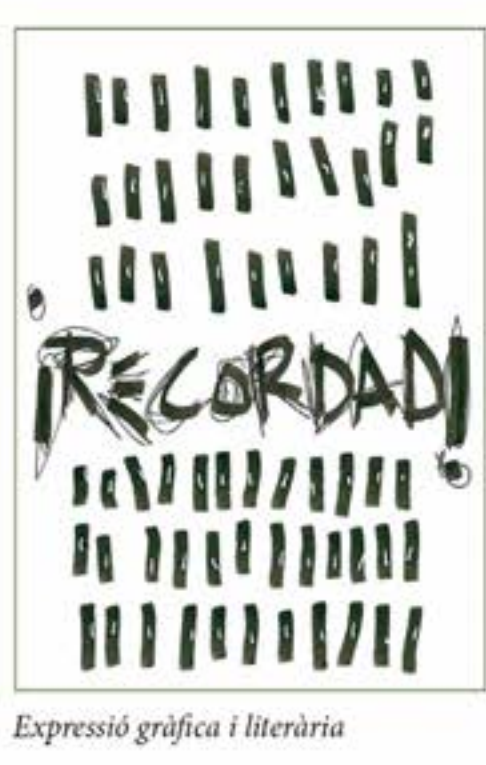
Proposta plàstica - Artista.

Cèntric de col·laboració de l'INABE amb el Campus Digital de la Universitat de Girona. Centre de Drets Digitals de l'INABE amb el Campus Digital de la Universitat de Girona. Centre de Drets Digitals de l'INABE amb el Campus Digital de la Universitat de Girona.

Programa d'estudi i reflexió
"Drets humans i cultura democràtica"
EXPRESSIÓ GRÀFICA I LITERÀRIA

- L'Institut Nacional Auschwitz Birkenau Espanya (INABE) treballa amb joves d'ESO, batxillers i cicles formatius en un projecte d'expressió plàstica i literària per fomentar els valors humans enfront de la violència i les pràctiques antidemocràtiques.
- L'experiència, dissenyada per l'Institut de Drets Humans d'Oswiecim (Polònia), dona l'oportunitat als joves de participar en un projecte ambiciós.
- Durada: 9 hores, repartides en tres dies de 3 hores per sessió, de dilluns a dissabte.
- Organització: grups de màxim 10 participants. Nombre de participants: 5 o 10 per grup.
- Lloc: aules de la Delegació de l'INABE a Girona.
- Metodologia

Expressió gràfica i literària

Proposta d'un jove alumne que demostra creativitat

Programa d'estudi i reflexió
"Drets humans i cultura democràtica"
CURSOS PER A PROFESSORAT

- Amb la finalitat de dotar el professorat d'eines per explicar l'Holocaust al seu alumnat, l'Institut Nacional Auschwitz Birkenau Espanya (INABE) ofereix cursos de formació per a aquest col·lectiu.
- Els cursos serveixen per a la promoció curricular del professorat.
- Lloc: aules de la Delegació de l'INABE a Girona.
- Durada: 10 hores.
- Mínim de participants: 5 professors.
- Màxim de participants: 10 professors.

Sessió d'un curs per al professorat a València.

OPCIONAL:
 Els cursos adreçats al professorat poden acabar amb jornada d'immersió al Museu Estatal Auschwitz Birkenau (Polònia).

Programa d'estudi i reflexió
"Drets humans i cultura democràtica"
Visita a les exposicions oficials
"Camp de la mort nazi alemany KL Auschwitz"

- Consta de:
  - Visita en grup a l'exposició oficial a la Delegació de Girona de l'Institut Nacional Auschwitz Birkenau Espanya (INABE).
  - Monitor guia.
  - Tres tallers significatius: «1928» «El transport» «La selecció»
- Durada mitjana: 2 hores.

Taller «La selecció» -oficis antiuari de Gornka.